

पवित्रताको सम्पूर्ण अवस्था

बापदादा सबै बच्चाहरूको विशेष दुई कुराहरू देखिरहनुभएको छ । हरेक आत्मा यथा योग, यथा शक्ति इमान्दार (अनेष्ट) र सम्पूर्ण पवित्र (होलिएस्ट) कहाँसम्म बनेका छन् । हरेक पुरुषार्थी आत्मा बाबाको सम्बन्धमा अनेष्ट अर्थात् बाबासँग इमान्दार सच्चा दिलवाला बन्ने लक्ष्य राखेर चलिरहेका छन्, तर इमान्दार बन्नमा पनि नम्बरवार छन् ।

१) जति इमान्दार हुन्छ त्यति नै होलिएस्ट हुन्छ । होलिएस्ट बन्ने मुख्य कुरा हो— बाबासँग सच्चा बन्नु । केवल ब्रह्मचर्य धारण गर्नु, यो पवित्रताको उच्चतम (हाइएस्ट) अवस्था होइन; तर पवित्रता अर्थात् रियालिटी अर्थात् सच्चाई । यस्तो सच्चा दिल भएका दिलवाला बच्चाहरू बाबाको दिलतख्तनशीन छन् र दिलतख्तनशीन बच्चा नै राज्य तख्तनशीन हुन्छन् ।

२) अनेष्ट अर्थात् इमान्दार उसलाई भनिन्छ जो बाबाबाट प्राप्त खजानालाई बाबाको आदेश विना कुनै पनि कार्यमा लगाउँदैनन् । यदि मनमत र परमत अनुसार समयलाई, वाणीलाई, कर्मलाई, श्वासलाई वा संकल्पलाई परमत वा सङ्गदोषमा व्यर्थ तर्फ गुमाउँछन्, स्वचिन्तनको सट्टा परचिन्तन गर्छन्, स्वमानको सट्टा कुनै पनि प्रकारको अभिमानमा आउँछन् । यस प्रकारसँग श्रीमतको विरुद्ध अर्थात् श्रीमतको सट्टा मनमतको आधारमा चल्छन् भने उसलाई अनेष्ट वा इमान्दार भनिदैन । यी सबै खजानाहरू बापदादाले विश्व कल्याणको सेवा अर्थ दिनुभएको हो, त्यसैले जुन कार्यको अर्थ दिइएको हो त्यस कार्यको सट्टा यदि अन्य कार्यमा लगाउँछन् भने यो *अमानतमा ख्यानत* गर्नु हो, यसैले सबैभन्दा ठूलो पवित्रताको स्थिति हो— इमान्दार बन्नु । हरेकले आफूले आफैँसँग सोध— म कहाँसम्म इमान्दार बनेको छु ?

३) इमान्दारको तेस्रो लक्षण हो— सदा सबैप्रति शुभभावना वा सदा श्रेष्ठ कामना हुन्छ ।

४) इमान्दार अर्थात् सदा संकल्प, बोल वा कर्मद्वारा सदा निमित्त र निर्माण हुनेछन् ।

५) इमान्दार अर्थात् हरेक कदममा समर्थ स्थितिको अनुभव होस् । सदा हर संकल्पमा बाबाको साथ र सहयोगको हातको अनुभव होस् ।

६) इमान्दार अर्थात् हर कदममा चढ्ती कलाको अनुभव होस् ।

७) इमान्दार अर्थात् जसरी बाबा जो हुनुहुन्छ, जस्तो हुनुहुन्छ, बाबा बच्चाहरूको अगाडि प्रत्यक्ष हुनुहुन्छ; त्यस्तै बच्चाहरू जो हुन्, जस्तो हुन् त्यस्तै बाबाको अगाडि स्वयम्लाई प्रत्यक्ष गरून् । यस्तो होइन कि बाबा त सबै कुरा जान्नुहुन्छ, तर बाबाको अगाडि स्वयम्लाई प्रत्यक्ष गर्नु सबैभन्दा ठूलो सहज उन्नतिको साधन हो । अनेक प्रकारका बुद्धिको बोझ समाप्त गर्ने सरल युक्ति हो । स्वयम्लाई स्पष्ट गर्नु अर्थात् पुरुषार्थको मार्ग स्पष्ट हुनु हो । स्वयम्को स्पष्टताबाट श्रेष्ठ बन्नु हो । तर गछौं के ? केही बताउँछौ, केही लुकाउँछौ । बताउँछन् भने पनि कुनै सुविधाको प्राप्तिको स्वार्थको आधारमा । चतुराईसँग आफ्नो केस फुलबुट्टा भरेर, मनमत र परमतको योजना राम्रोसँग बनाएर बाबाको अगाडि वा निमित्त बनेका आत्माहरूको अगाडि राख्छन् । भोलानाथ बाबा सम्भेर वा निमित्त बनेका आत्माहरूलाई पनि भोला सम्भेर चतुराईसँग आफूले आफैँलाई सच्चा सिद्ध गर्नले रिजल्ट के हुन्छ ? बापदादा वा निमित्त बनेका आत्माहरूले जानेर पनि खुशी पार्नका लागि अल्पकालको लागि ‘हुन्छ हजुर’ को पाठ त पढिदिन्छन् किनकि जान्दछन्, हरेक आत्माको सहनशक्ति, सामना गर्ने शक्ति कहाँसम्म छ । यस राजलाई जानेर नाराज हुँदैनन् । उनीहरूलाई अझ अगाडि बढाउने युक्ति दिन्छन् । राजी पनि गर्छन्, तर राजबाट राजी गर्नु र दिलबाट राजी गर्नु— फरक छ । बन्न चतुर चाहन्छन्, तर बन्न पुग्छन् भोला, कसरी ? जो थोरैमा राजी हुन्छन् । हारलाई जित सम्भन्छन् । हो जन्म-जन्मको हार, तर अल्पकालको प्राप्तिको राजी भएर आफूले आफैँलाई समझदार, होशियार सम्भेर विजयी मानी बस्छन् । बाबालाई यस्ता बच्चाहरू माथि दया पनि आउँछ, समझदारीको पर्दा पछाडि आफूमाथि सदाकालको अकल्याणको निमित्त बनिरहेका छन् । फेरि पनि बापदादा के भन्नुहुन्छ ? श्रेष्ठ पुरुषार्थको भावी छैन ।

८) इमान्दार अर्थात् कुनै पनि कुराको आधारमा जग (फाउण्डेशन) नहोस् । हरेक कुराको अनुभवको आधारमा, प्राप्तिको आधारमा जग होस् । कुरा फेरियो कि जग बदलियो, निश्चयबाट संशयमा आए । किन, कसरीको प्रश्नमा आए, त्यसलाई प्राप्तिको आधारमा अनुभव भनिदैन । यस्तो कमजोर जगले सानोतिनो कुरामा हलचल उत्पन्न गरिदिन्छ । जस्तो आजभोलि एउटा रमाइलो कुरा बाबाका अगाडि के राख्छन्— भन्छन् १९७७ सम्म पवित्र रहनु थियो, अब त धेरै समय पवित्र रहन मुश्किल छ । यसैले बाबामाथि कुरा राखेर आफूलाई निर्दोष बनाएर खुदालाई दोषी बनाइदिन्छन् । तर पवित्रता

त ब्राह्मणको निजी संस्कार हो । हदको संस्कार होइन । हदको पवित्रता अर्थात् एक जन्मसम्मको पवित्रता हदको संन्यास हो । बेहदको संन्यासीहरूको जन्म-जन्मान्तरको लागि अपवित्रताको संन्यास हो । बापदादाले पवित्रताको लागि कहिले समयको सीमा दिनुभएको थियो र ? स्लगनमा पनि लेख्छौं— बाबासँग सदाकालको पवित्रता, सुख-शान्तिको वर्सा लिनुहोस् । समयको आधारमा पवित्र रहनु यसलाई कुन चाहिँ पवित्रताको अवस्था भन्ने ? यसले सिद्ध छ कि स्वयम्को अनुभव र प्राप्तिको आधारमा जग छैन । त्यसैले इमान्दार बच्चाहरूको यी लक्षण होइनन् । इमान्दार अर्थात् सम्पूर्ण पवित्र । बुझ्यौ, इमान्दार कसलाई भनिन्छ ? अच्छा !

यस्ता सदा सच्चा दिल भएका, सत्यताको आधारमा सबैको आधारमूर्त बन्नेहरू, हर कदम र प्राप्तिको आधारमा आफ्नो जीवनको हरेक कदमलाई चलाउनेहरू, सदा श्रेष्ठ मत र श्रेष्ठ गतिमा चल्नेहरू, यस्ता तीव्र पुरुषार्थीहरूलाई बापदादाको यादप्यार एवं नमस्ते । *रुहानी बच्चाहरूको रुहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।*

अव्यक्त बापदादासँग व्यक्तिगत भेटघाटः—

१) स्वयम्लाई सदा विजयी अनुभव गर्छौं ? मास्टर सर्वशक्तिमान् अर्थात् सदा विजयी । श्रेष्ठ पार्टधारी आत्माहरूको यादगार पनि विजयमालाको रूपमा छ, केवल माला मात्रै होइन, विजयी माला । यसले सिद्ध हुन्छ— श्रेष्ठ आत्मा नै विजयी आत्मा हुन् । यसैले विजयमाला गायन गरिएको छ । यस्तो विजयी हो ? वा कहिले मालामा उनिन्छौ, कहिले निस्कन्छौ ?

कुनै पनि कुरामा हार हुनाको कारण के हुन्छ, त्यो जान्दछौ ? हार खानुको मूल कारण— स्वयम्लाई बारम्बार चेक गर्दैनौ । जुन समय प्रति समय युक्तिहरू मिल्दछ, तिनलाई समयमा प्रयोग गर्दैनौ । यसकारण समयमा हार खान पुग्दछौ । युक्ति छन्, तर समय बितिसकेपछि पश्चातापको रूपमा स्मृतिमा आउँछ— यस्तो हुन्थ्यो भने यस्तो गर्थे... । त्यसैले चेकिङ्ग नगर्ने कमजोरीको कारण परिवर्तन पनि हुन सक्दैनौ । चेकिङ्ग गर्ने दिव्य यन्त्र हो— दिव्य बुद्धि । हुन त चेकिङ्गको तरिका चार्ट राख्नु पनि हो, तर चार्ट पनि दिव्य बुद्धिद्वारा नै ठीकसँग राख्न सक्छौ । दिव्य बुद्धि छैन भने गलतलाई पनि ठीक सम्झन्छन् । यदि कुनै यन्त्र ठीक छैन भने परिणाम उल्टो निस्कन्छ । दिव्य बुद्धिद्वारा चेकिङ्ग गर्नाले यथार्थ चेकिङ्ग हुन्छ । त्यसैले दिव्य बुद्धिद्वारा चेकिङ्ग गर, तब परिवर्तन हुनेछौ; हारको सट्टामा जित हुनेछ ।

२) सदा आफूलाई हिंङ्दा-डुल्दा प्रकाशको घेरा (कार्ब) भित्र आकारी फरिश्ताको रूपमा अनुभव गर्छौं ? जसरी ब्रह्मा बाबा अव्यक्त फरिश्ताको रूपमा चारैतर्फ सेवाको निमित्त बनेका छन्, यस्तै बाबा समान स्वयम्लाई पनि प्रकाश स्वरूप आत्मा र प्रकाशको आकारी स्वरूप फरिश्ता अनुभव गर्छौं ? बापदादा दुवै समान बन्नु छ नि ? दुवैसँग स्नेह छ हैन ? स्नेहको सबूत हो— समान बन्नु । जोसँग स्नेह हुन्छ, जस्तो उसले बोल्छ त्यस्तै बोल्नेछ, स्नेह अर्थात् संस्कार मिलाउनु र संस्कार मिलनको आधारमा स्नेह पनि हुन्छ । संस्कार मिल्दैन भने जतिसुकै स्नेही बनाउने कोशिश गर, बन्न सक्दैन ।

त्यसोभए दुवै पिताका स्नेही हो ? बाबा समान बन्नु अर्थात् डबल लाइट रूप आत्मा स्वरूपमा स्थित हुनु र दादा समान बन्नु अर्थात् फरिश्ता । दुवै बाबालाई स्नेहको प्रतिफल दिनुपर्छ । स्नेहको प्रतिफल दिइरहेका छौ त ? फरिश्ता बनेर हिंङ्छौ या पाँच तत्वहरूसँग अर्थात् माटोले बनेको देह अर्थात् धर्तीले आफूतिर आकर्षित गर्दछ ? जब आकारी हुनेछौ तब यो देह (धर्ती)ले आकर्षित गर्नेछैन । बाबा समान बन्नु अर्थात् डबल लाइट बन्नु । दुवै प्रकाश छ ? उहाँ आकारी रूपमा, उहाँ निराकारी रूपमा । दुवै समान छौ नि ? समान बनेमा सदा समर्थ र विजयी रहनेछौ । समान छैन भने कहिले हार, कहिले जित, यही हलचलमा हुनेछौ ।

अचल बन्ने साधन हो समान बन्नु । हिंङ्दा-डुल्दा सदैव आफूलाई निराकारी आत्मा वा कर्म गर्दा अव्यक्त फरिश्ता सम्भ्र । त्यसपछि सदा माथि रहनेछौ, उड्दै रहनेछौ, खुशीमा । फरिश्तालाई सदैव उडिरहेको देखाइन्छ । फरिश्ताको चित्र पनि पहाडको माथि देखाउँछन् । फरिश्ता अर्थात् उच्च स्थितिमा रहनेहरू । यस देहको दुनियाँमा जे सुकै भइरहोस्, तर फरिश्ता माथिबाट साक्षी भएर सबै खेल देखिरहन्छ र सकाश दिइरहन्छ । सकाश (सहयोग) पनि दिनु छ किनकि कल्याणको लागि निमित्त छौ । साक्षी भएर देख्दै, सकाश अर्थात् सहयोग दिनु छ । सीटबाट भरेर सकाश दिइदैन । सकाश दिनु नै निभाउनु हो । निभाउनु अर्थात् कल्याणको सकाश दिनु, तर उच्च स्थितिमा स्थित भएर दिनु— यसको विशेष ध्यान होस् । निभाउनु अर्थात् मिसिनु (मिक्स) होइन, तर निभाउनु अर्थात् वृत्ति-दृष्टिबाट सहयोगको सकाश दिनु ।

फेरि कुनै पनि प्रकारको वातावरणको असरमा आउनेछैनौ। यदि असर आउँछ भने बुझ्नुपर्छ साक्षीपनको स्थितिमा छैनौ। कार्यको साथी बन्ने होइन, बाबाको साथी बन्नु पर्छ। जहाँ साक्षी बन्नुपर्छ त्यहाँ साथी बन्दछौ त्यसैले असर आउँछ। यसरी निभाउन सिकेमा दुनियाँको अगाडि लाइट हाउस बनेर प्रख्यात हुनेछौ।

आजभोलिको लहर कुनचाहिँ छ ? महारथीहरूको मनमा जस्तो शुरूमा जोश थियो, आफ्ना हमजिन्स (साथी)लाई अपवित्रताबाट पवित्रतामा ल्याउनु नै छ। पहिलाको जोश याद छ ? कस्तो लगन थियो ? सबैलाई छुटाउने पनि लगन थियो; शक्ति भर्ने पनि लगन थियो। आदिमा जोश थियो— साथीहरूलाई छुडाउनु नै छ, बचाउनु छ। अहिले यस्तो लहर छ ? चाहे चल्दा-चल्दै कमजोर हुनेहरूलाई, चाहे नयाँ आत्माहरू जुन बन्धनयुक्त छन्, यस्तालाई बन्धनमुक्त बनाऔं— यति जोश छ वा ड्रामा भनेर छोडिदिन्छौ ? वर्तमान समय तिमीहरूको भूमिका (पार्ट) कुनचाहिँ हो ? वरदानीको, महादानीको या कल्याणकारीको। ड्रामा त हो, तर ड्रामामा तिम्रो भूमिका के छ ? त्यसैले यो लहर अवश्य फैलिनुपर्छ। जस्तै, फायर ब्रिगेडियर (अग्नि नियन्त्रक)लाई जोश आउँछ। आगो लागि रहेको छ भने रोकिन सक्दैन, यस्तै लहर हुनुपर्छ। तिमीहरूको लहरले उनीहरूको सुरक्षा होस्। यदि तिमीहरू नै ड्रामा भनेर छोडिदिन्छौ वा सोच्दछौ— राजधानी स्थापना भइरहेको छ भने उनीहरूको कल्याण कसरी हुन्छ ? ज्ञानस्वरूप हुनाको कारण, यो ड्रामा हो भन्ने ज्ञान छ तर ड्रामाभित्र तिम्रो कर्तव्य कुन चाहिँ हो ? त्यसोभए महारथीहरूको लहर के हुनुपर्छ त ? केही पनि सुन्दछौ भने शुभचिन्तन चल्नु पर्छ, परिचिन्तन होइन। तिम्रो शुभचिन्तनले उनीहरूको बुद्धिलाई शीतल गर्न सक्दछ। तिमीहरूले छोडिदियौ भने तिनीहरू जानेछन् किनकि प्राकृतिकलमा निमित्त शक्तिहरूको भूमिका छ। बाबा त आधार (ब्याकबोन) हुनुहुन्छ। शक्तिहरूलाई कुन चाहिँ स्थितिमा स्थित रहनुपर्छ ? जसरी देवीहरूको चित्रमा दुई विशेषताहरू देखाउँछन्। आँखामा मातृत्व भावना र हातहरूले शस्त्रधारी अर्थात् असुरलाई संहार गर्नेवाली, मातृ भावना अर्थात् दयाको भावना र संहारको भावना पनि। संहार गर्नु अर्थात् उनीहरूको आसुरी संस्कारहरूलाई समाप्त गर्ने योजना पनि होस् र दया पनि होस्। ल फुल (कानून) र लवफुल (प्रेम)को सन्तुलन होस्, दुवै साथ-साथ होस्। यो जुन कमजोरीको लहर छ, यो यस्तो होइन कि विनाशको कारण प्रत्यक्ष भएका हुन्, कमजोरी धेरै समयको हुन्छ, तर अब छिप्न सक्दैनन्। पहिला भित्र-भित्रै गुप्त कमजोरी चलिराख्छ, अब समय नजिक आइरहेको छ यसैले कमजोरी लुकाउन सक्दैनन्। राजा बन्नेहरू, प्रजा पद पाउनेहरू, कम पद पाउनेहरू, सेवाधारी बन्नेहरू, सबै अहिले प्रत्यक्ष हुनेछन्। अन्तमा जुन साक्षात्कार भनिएको छ त्यो कसरी हुनेछ ? यो साक्षात्कार गराइरहेको छ। बाँकी यस्तो होइन, कमजोरी थिएन, अहिले मात्रै भएको हो। अहिले प्रसिद्ध हुने चान्स मिलेको हो। जस्तै समाप्तिको समयमा सबै बिमारीहरू निस्कन्छन्, त्यस्तै समाप्तिको समय हुनाको कारण हरेकको विविध कमजोरीहरू प्रत्यक्ष हुनेछ। अहिले त एक लहर देखेका छौ, अब पनि कैयौँ लहरहरू देख्नेछौ। अतिमा जानु छ अवश्य, अति होस् तब त अन्त हुनेछ। जे पनि भित्र कमजोरीहरू छन्, भित्र लुक्न सक्दैन। कुनै न कुनै रूपमा प्रत्यक्ष रूपमा आउनेछ तर तिम्रो भावना— यी सबै प्रति पनि कल्याणको होस्। तिमी वरदानी हो, त्यसैले तिम्रो हरेक संकल्प, हरेक आत्मा प्रति कल्याणको होस्। लहरहरू त अरू पनि आउनेछन्— एउटा समाप्त हुनेछ, अर्को आउनेछ, यो सबै मनोरञ्जनको उपकथा (बाइप्लट्स) हुन्। पद पनि स्पष्ट भइरहेको छ। यी भइरहनेछन्। आश्चर्यवत् दृश्य हुनुपर्छ। एकातर्फ नयाँ-नयाँ रेसमा अगाडि देखिनेछन्। अर्को तर्फ थाक्नेहरू र रोकिनेहरू पनि प्रसिद्ध हुनेछन्। तिम्रो तर्फ जुन धेरै समयको कमजोरीहरू रहेका छन्, ती पनि प्रत्यक्ष हुनेछ, कुनै नौलो कुरा होइन (नथिङ्ग न्यू)। तर दयाको दृष्टि र भावना दुवै साथ होस्। अच्छा !

वरदान:— “बाबा र वरदाता” यस डबल सम्बन्धबाट डबल प्राप्ति गर्नेवाला सदा शक्तिशाली आत्मा भव

सर्व शक्तिहरू बाबाको वर्सा र वरदाताको वरदान हुन्। बाबा र वरदाता— यस डबल सम्बन्धबाट हरेक बच्चालाई यो श्रेष्ठ प्राप्ति जन्मदेखि नै हुन्छ। जन्मदेखि नै बाबा बालक सो सर्व शक्तिहरूको मालिक बनाइदिनुहुन्छ। साथ-साथ वरदाताको नाताले जन्म हुनासाथ नै मास्टर सर्वशक्तिमान् बनाएर “सर्वशक्ति भव” को वरदान दिनुहुन्छ। त्यसैले एकद्वारा यो डबल अधिकार मिल्नाले सदा शक्तिशाली बन्दछौ।

स्लोगन:— देह र देहको साथ पुरानो स्वभाव, संस्कार वा कमजोरीहरूबाट अलग हुनु नै विदेही बन्नु हो।

✽ शब्दार्थ:— अमानतमा ख्यानत— अरूको नासोलाई आफ्नो सम्भन्नु